

РЕШЕНИЕ

№ 6570

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7376** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. М. А., представлявано от адвокат М., срещу решение № 2907/19.06.2023 г. анд № 7227/2022 г. на СРС, НО, 134-ти състав, с което е потвърдено НП № 22 – 4332 - 004178/25.03.2022 г. издаден началник сектор към Столичната дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ на основание чл.182, ал.5 във вр. с ал.2, т. 4 ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба” в размер на 600 лв. за извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Касаторът оспорва решението като неправилно, незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалноправните и процесуалните разпоредби. Счита, че не е доказано да е извършил вмененото му нарушение. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Позовава се на съдебна практика. Претендира присъждане на разноските по делото съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание, касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът СДВР, редовно призован, не изпраща представител.

Прокурорът от СГП даде заключение, че подадената касационна жалба е неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на

чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63в ЗАНН приема изцяло фактически установявания на първоинстанционния съд, а именно, че на 22.03.2021 г. в 16:27 часа, в [населено място] на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]срещу № 467, при въведено ограничение на скоростта 90 км/ч за извън населено място, с мобилна система за видеоконтрол TFR1-M” № 560, позиционирана в служебен автомобил на МВР, била засечена скорост на движение на МПС – марка „БМВ“, модел „535 Д.“, с рег. [рег.номер на МПС] , 129 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3%) при разрешена такава – 90 км/ч., т.е. с превишение - 39 км/ч. Посочено е още, че нарушението е извършено системно в рамките на една година с влезли в сила НП К/411743 влязло в сила на 09.02.2021 г., № К/3955194, влязло в сила на 06.11.2020 г., № К/3595199 влязло в сила на 17.06.2020 г. (водач системно превишаващ разрешената максимална скорост, извън населено място от 31 до 40 км/ч.

На Е. А. е издаден АУАН за извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство, чрез налагане на глоба в размер на 600 лв. на основание чл. 182, ал.5, вр. с ал. 2, т. 4 ЗДвП.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил същото.

Разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, поради което и въведеното по силата на закона ограничение е 90 км.ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

В този смисъл не се споделят твърденията в касационната жалба, че не е ясно, че има въведено ограничение на скоростта за извън населено място – 90 км/ч, действащо към датата на извършване на нарушението в процесния участък. Това е така, защото по аргумент от чл.21, ал.1 от ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост е 90 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак - чл.21, ал.2 от ЗДвП. Фактическото описание на деянието, описано в АУАН и НП попада в обхвата именно на цитираната по-горе правна норма. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена извън населено място като разрешената скорост е 90 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство.

Следва да се отчете и обстоятелството, че касаторът е подписал и съставения му от контролните органи АУАН без възражение.

Правилно е определено лицето, което е сочено за нарушител, а именно собственика на автомобила. Съгласно чл. 187а, ал. 4, че вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш

представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Видно от представената декларация по чл. 188 от ЗДвП, от 14.03.2022 г. Е. А. е декларирал, че на 22.03.2021 г., около 16:27 ч., в качеството на собственик на МПС с рег. [рег.номер на МПС] е управляван лично от него.

Неоснователни са и оплакванията на касатора, че в АУАН и наказателното постановление не е описано ясно и точно обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Налице е точно и прецизно описание на местоизвършване на нарушението, което е в съответствие с изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Не води до друг извод липсата на отразяване на административен адрес на мястото на нарушението, доколкото не всеки път това е възможно, а и в конкретния случай описанието позволява да се разбере по несъмнен начин местоизвършването на деянието.

Посочено е, че извършеното нарушение е системно. Съгласно §6, т.62 от ЗДвП, „системно“ е нарушението, извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизане в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение. За да се обоснове системност, както в АУАН, така и в процесното НП са посочени две НП, които са влезли в сила - № К/421743, влязло в сила на 09.02.2021 г. и № К/3955194, влязло в сила на 06.11.2020 г., № К/3595199, влязло в сила 17.06.2020 г.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието, като е взел в предвид, че са налице влезли в сила НП за извършени нарушения в рамките на една година. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост извън населено място от 31 до 40 км/ч. се налага наказание глоба в размер на 300 лв.; респективно двойният размер на същата се равнява на 600 лв.. Така наложената глоба в размер на 600 лв. е правилно определена, тъй като автомобилът се е движил със скорост от 129 км/ч., т.е. с 39 км/ч. над допустимата скорост.

Водим от горното, Административен съд София – град, Х.—ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2907/19.06.2023 г. анд № 7227/2022 г. на СРС, НО, 134-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: